

בש"פ 5873/16 - תיסן אבו עגינה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5873/16

כבוד השופטת א' חיות
תיסן אבו עגינה

לפני:
העורך:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערר על החלטת בית המשפט המוחזוי בבאר-שבע מיום 26.6.2016 במ"ת 2141-05-16 שניתנה על ידי כבוד השופט נ' אבו טהה

עו"ד אורן דיגן
עו"ד תומר סגלוביץ

בשם העורך:
בשם המשיבה:

ההחלטה

ערר על החלטת בית המשפט המוחזוי בבאר-שבע (כבוד השופט נ' אבו טהה) מיום 26.6.2016 במ"ת 2141-05-16 אשר הורה על מעצרו של העורך עד תום ההליכים המשפטיים נגדו בת"פ 2156-05-16.

1. נגד העורר הוגש ביום 1.5.2016 כתב אישום המיחס לו עבירות של חטיפה לשם שחיטה, קליטת שוא, התעללות בקטין ותקיפת קטין. על פי עובדות כתב האישום, העורר סבר כי על א.ע.א, קרוב משפחתו ליד (להלן: המתلون), להסביר לו סכום של 100 ש"ח. העורר איתר את המתلون סמוך לשעה 00:22, הוביל אותו בכוח לסקכה הסמוכה לביתו בישוב שבב שלום, היכה אותו

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - il.judgments.org

בנסיבות מות ברזל ולוחות עז, קשר את ידיו באמצעות חבל אל דופן הסככה, כרך שרשרת ברזל סיבי רגליו, ליפף מות ברזל סיבי חזחו ובטנו והמשיך להכותו בחזקה תוך שהוא דורש כי ישיב לו את הסכם האמור. לאחר מכן קשר העורר חבל לתקרת הסככה, כרך אותו סיב צווארו של המתلون, העמידו על ארגז ברזל והמשיך להכותו. סמוך לשעה 00:03 הוביל העורר את המתلون לווadio הסמו לשכונתו והשליכו שם כהמתلون מחוסר הכרה. דודו של המתلون שאיתרו אותו שיחררו אותו והזעיקו אמבולנס. בשל מעשו של העורר נגרמו למתلون חבלות וכאבים בכל חלק גופו.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו. בדיון שהתקיים בבקשתה ביום 9.5.2016 הסכים העורר לקיימן של ראיות לכואורה וכן לקייםה של עילת מעצר ובית המשפט קמא הורה על קבלת תסקير מעצר בעניינו ועל הכנסת חוות פסיכיאטרית שתבחן את שאלת כשירותו לעמוד לדין. בתסקירות המעצר שהוגש ביום 7.6.2016 (להלן: התסקירות הראשון) ציין שירות המבחן כי העורר הינו בן 34, נשוי ואב לשלווה ילדים קטינים, תושב שבג שלום, מבוטל ובעל תעודה בוגרות חלקיים. עוד ציין כי העורר נעדר עבר פלילי, אינו מתורעע בחברה שולית וכי ההליך הנוכחי מהווה עבورو גורם מרתקע. מנגד ציין כי לעורר קווי אישיות יולדתיים ובלתי בשלים והוא בעל השקפהDICOTOMIA. בנוסף התרשם שירות המבחן כי במצבים בהם הדברים אינם מתחתנים כפי רצונו מגיב העורר באופן אימפולטיבי ואלים. משכך סבר שירות המבחן כי קיים סיכון, אם כי נמוך, להישנות התנהגות עברירנית מצדיו והוסיף שהעורר הסכים להשתלב במסגרת טיפוליתיעודית. אשר לחlopת המעוצר שהוצאה – בבית הוריו של העורר ברהט בפיקוחם ובפיקוח גיסתו – שירות המבחן כי המפקחים מבינים את האחריות המוטלת עליהם ויכולו למלא את תפקידם, אך שירות המבחן סבר כי בטרם תינתן המלצה מטעמו יש להמתין לקבלת חוות הפסיכיאטרית. לאחר קבלת חוות הדעת הפסיכיאטרית הוגש על ידי שירות המבחן ביום 15.6.2016 תסקירות מעצר משלים (להלן: התסקירות השני), בו התייחס לממצאים חוות הדעת לפיהם העורר כשיר לעמוד לדין בהעדר סמנים פסיכוטיים או הפרעה אפקטיבית מגורית. שירות המבחן ביקש דחיה נוספת נספח נספח (להלן: התסקירות השלישי), בו ציין כי המתلون הקטן נתון במצב נפשי קשה מאז האירוע ומתופל על-ידי שירות הרווחה. עוד ציין כי משפחת העורר שלחה מכובדים ליישר את ההדורים עם משפחת המתلون, אך אביו של המתلون דחה אותם. לבסוף קבע שירות המתلون כי לחlopת המעוצר המוצעת אינה מצמצמת את רמת הסיכון הנש��ת מהעורר וכוח קרובתה הגיאוגרפית למקום מגוריו של המתلون והימצאותם של קטינים באותו מקום. על כן לא בא שירות המבחן בהמלצת לשחרר את העורר לחlopפה.

4. ביום 26.6.2016 הורה בית המשפט קמא על מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו. בית המשפט קמא קבע כי אין בחlopפה שהוצאה – ולא הומליצה על ידי שירות המבחן – כדי ליתן מענה הולם לרמת המסתוכנות הנש��ת מן העורר. בית המשפט עמד על חומרתם ואזריותם היתריה של המעשים המיוחסים לעורר, שבוצעו כלפי קטין ונמשכו שעות ארוכות בין חوب צעום לכואורה. בנוסף ציין בית המשפט קמא כי קיים חשש לשימוש הלכי משפט בשם לב לקרבה המשפחה בין המעורבים. מטעמים אלו וכן התרשםו שירות המבחן מקווי אישיותו האימפולטיביים של העורר, קבע בית המשפט קמא כי חרף העובדה שהעורר נעדר עבר פלילי, לא ניתן לאין את מסוכנותו באמצעות חlopת מעצר ועל כן יש להוثير אותו במעצר מאחריו סורג וברית.

5. בערר שהגיש טוען העורר כי לא היה מקום ליתן משקל מכריע לאמור בתסקירות השלישי של שירות המבחן. זאת בשם לב לשני התסקרים החשובים הקודמים בעניינו. לטענת העורר קיים פער בלתי מוסבר בין תסקيري שירות המבחן המצדיק, מכלול הנסיבות, את שחרורו לחlopת מעצר. לטענת העורר בית המשפט קמא לא נתן משקל מספק למאפיינו של העורר ובهم עברו הנקי; אורח חייו הנורמטיבי; העדר מעורבותו בחברה שולית; העבודה שההילך הפלילי מהווה עבورو גורם מרתקע; ההערכה שרמת הסיכון להישנות

התנהגות עברינית נמכה; הסכמתו להשתלב במסגרת טיפולית בשירות המבחן; והתרשםות שירות המבחן כי הוא יכול לגייס כוחות ולעמד בנסיבות המגבילים שיטלו עליו. עוד טוען העורר כי בבחינת חלופת המע策 לא ניתן שיקול מספק להתרשםות החביבת של שירות המבחן מהמENCHים המוצעים ולכן שהם מגנים התנהגות עברינית וمتנגדים לה. לבסוף מצין העורר כי אמנים המעשים המיחסים לו הינם חמורים וקשים, אך בהינתן מכלול השיקולים הכספיים לעניין וכן בהינתן מקרים חמורים מלאה בהם הורה בית המשפט על חלופת מע策, יש להורות על חלופת מע策 גם במקרה דנן.

6. המדינה טוענת מנגד כי במקרה דנן חלופת מע策 לא תסקון וכי מסוכנותו של העורר אינה כלפיcoli עלמא בשל קוווי אישיותם הביעיתים כמתואר בתסקירות שירות המבחן. המדינה אף הפנתה בטעינה לסרטון אשר הוצג בפני בית המשפט קמא ובו נראהם אמצעי כוחות ההצלה והשוטרים לשחרר את המתлонן מן החבלים והשרeration. הסרטון, כך טוען, משקף את האזרחות ואת רמת ההתעללות המיחסת לעורר במקרה דנן כלפי קטן כבן 12 שנים בלבד ועל כן לטענת המדינה אין מקום להתערב בהחלטתו של בית המשפט קמא הנסמכת על המלצה שירות המבחן.

7. דין העורר להידחות.

השאלה העומדת לדין היא האם יש מקום לסתות במקרה דנן מהמלצתו שלילית של שירות המבחן ולהורות על חלופת מע策. כפי שנפסק, בית המשפט אינו כובל להמלצתו של שירות המבחן ואולם, ככל, נדרשים טעמי מבוססים וכבדי משקל על מנת לסתות מהמלצה שלילית הנימנת על ידו (ראו: בש"פ 3386/07 מדינת ישראל נ' אשד, פסקה 13 (18.4.2007) והאסמכתאות המובאות שם).

טעמים כאלה אינם קיימים במקרה דנן. העורר מואשם בбиוץ מסכת של מעשים קשים ומעוררי חלחלה לאורך שעות במותлонן קטן בשל חוב של 100 ש"ח, והוא אינו חולק על קיומן של ראיות לכואורה לביצועם של מעשים אלה על ידו. מי אשר מסוגל לכואורה, לבצע מסכת התעללות כה קשה בילד רך בשנים אכן מהו סכנה לציבור בכללות ולא ניתן לצפות מה יעשה אם ישוחרר לחלופה המוצעת, במיוחד בהינתן קוווי אישיותם הביעיתים כמצוין בתסקיר שירות המבחן, המתאפיינים בחוסר בשלות, באימפרוביזציה ובבדפוסים אלימים.

העורר נדחה.

ניתנה היום, ג' באב התשע"ז (7.8.2016).

שפט